

Kovács András Ferenc

ÍRÓNÁD-SZÚRA

- 1 Az írónádra, a gondolkodóra,
 - 2 s a tűzre, amelyben égni fog,
 - 3 mint örökéletű pusztaság, a könyv is!
 - 4 De nem! Sivatang s magas ég sok
 - 5 suhogó lapja közé rótt karavánutakat
 - 6 küldtünk, új jeleket. Te lélek!
 - 7 Őrizkedj lopva sugalmazóktól,
 - 8 távoztasd el a tolvajaid,
 - 9 végre tanuld meg a végtelenség
 - 10 vak betűvetését – beduin évszak nyomait
 - 11 fenn a Zuhál ragyogó porában.
 - 12 Éld a bizonytalant,
 - 13 mint magadét! Ez a könyv.
 - 14 Honnan is értenéd?
 - 15 Lapos kövekre íratott s a tenger fáira.
 - 16 Mit tudod te? Nő s tovasiklik
 - 17 a csend idejében, akár
 - 18 imbolygó hegyek és hajók.
-
- 19 De nem! Damaszkusz izzó rózsájára! Nem!
 - 20 Szemed sarkába karcoltuk föl azt
 - 21 forró tűvel. A tág csillagvilágra!
 - 22 Vállcsontodra véstük a láthatatlan
 - 23 törvényt. Írástudó! Lenyúzott bőrödre
 - 24 arkangyali kéz írta le fajtád
 - 25 titkos történetét és kárvallásait:
 - 26 szétszórt molylepkék lesznek ők,
 - 27 kik a bolydult semmiben elkeringve

28 csak szavak omló kelméin élnek,
29 kirágott gabonaszárak lesznek ők,
30 széttöredezve könyörtelen írnok ujjai közt,
31 száraz papiruszdarabok.
32 Nem tudhatod, mi'áll rajtuk...
33 Csak papiruszdarabok delelő napon –
34 döglött tevék és városok fehér
35 bordáira miként megíratott.

36 A hajnal fénylő tejére!
37 A napszállat fátylaira!
38 A lengő Holdra s a régmúlt
39 csillagok szikráira, szólj!
40 De mégse! Minek sorolnád újra
41 Sin birodalmát. Hind királyságait,
42 hol a kertek alatt források fuvoláztak, ám
43 most sár hömpölyög és dadog...
44 Bálványokat, se hamis képeket
45 ne szőjj az utak szétfoszló szövetébe,
46 te ember, készül amúgy is, teljesedőben
47 léted szőnyege, hogy leborulhass
48 rá, légy tiszta, akár a kés
49 a vad éjszaka fogsora közt:
50 önmagad álma légy,
51 mint a szabadság –
52 írd a homokba a szél
53 ezeregy nevét!